

Ghioa, la manevrele dela Timișoara, ca se salute pe monarhul nostru în numele regelui Carol.

De pe câmpul manevrelor ni-se scrie: In 4 și 5 Septembrie n. s'au ținut manevrele pe hotarele comunelor: Gherla, Nicula și Săplacu. Din cauza căldurilor mari, mulți soldați s'au bolnavit; în spitalul orașenesc din Gherla au fost instalați 58 de bolnavi. În seara de 5 Septembrie, dela orele 7 până la 9 muzica reg. 51 și 63 a concertat pe promenada orașenescă din Gherla, er în dimineața zilei următoare regimentul s'au retras spre Nima și Deșu. Observă cu asta ocaziune, că ostășimea se fi dus de prin locurile aceste neplăcute suvenir; în ceea ce privește mai ales înouartirarea, ei, — grație poliției orașenesci din Gherla — au trebuit să fiă foarte nemulțumiți. În Gherla, care numără 3000 de case, abia au fost înouartite 2 batalioane, pe când în Nicula și în Mintiulă Gherlei, cari abia au câte 500—600 de case, au fost înouartite câte 3 batalioane. Iși poțe ori cine închipui, ce „comoditate“ vor fi avut bieții ostași în comunele acestea.

Nouă secțiune a Ligei. Cetim în „Naționalul“: D. T. Burada printr'o conferință, ținută în T.-Oana, a pus baza unei secțiuni a Ligei culturale. În conferința sa a demonstrat, cum o națiune nu poțe ajunge la mărire și civilizațiune, decât printr'o cultură unitară. În urma acestei conferințe s'a și luat hotărârea de a lucra pentru înființarea unei secțiuni și în acest scop s'a dat și un bal, care a avut loc în 27 curent.

Ceremonia. Ni-se scrie: La 31 August n. c., s'a pus pētra fundamentală la noua biserică română gr. c., ce se va edifica în comuna Sucutardă din diecesa Gherlei. Ceremoniile religioase s'au săvârșit prin 5 preoți, dintre cari d-lă Auzentiu Mureșianu din Sava rosti cu astă ocaziune o frumoasă vorbire, amintind cu recunoștință numele fraților Ioan, Emil și Susana F. Negruțiu, dintre cari cel dintău e profesor în Blașiu, al doilea e doctor în medicină cu locuința în Betlenu, er d-na Susana este soția protopopului Câmpianu din Elisabetopol. Acești trei frați întru amintirea răposatului și regretatului lor frate Nicolae și în semn de iubire față cu comuna Sucutardă, care este locul lor natal, s'au angajat a suporta înșiși toate speșele privitoare la măestru. — *Ună oșpe privitor.*

Jubileu militar. În 8 Septembrie n. s'a serbat în Oradea-mare jubileul de

150 de ani al regimentului 37, care poartă numele arhiducelui Iosif. Cu ocaziunea acēta, colonelul Wolf țină o vorbire către ostași în trei limbi. Arhiducele Iosif, care încă era de față, țină de asemenea o vorbire, în limba ungară. La banchetul, ce s'a dat cu ocaziunea acēta, a luat parte și P. S. Sa Episcopul Pavel și Episcopul Schlauch. Ambi episcopi au însoțit pe arhiducele și la reprezentația de gală ce s'a dat seara în teatru.

Regina Natalia a primită din incidentul zilei sale onomastice, dela partizanii ei din Belgrad, următorea telegramă: „Ne rugăm lui Dumnezeu, se dăruiește M. Vostre sănătate și putere, pentru ca se puteți persista în cruda D-Vostă sorțe. Și mai departe se Vă mângăe conștiința, că întreaga națiune jeleşce pe mama ei și pe mama regelui ei“.

Consilierii intimi ai Majestății Sale au fost numiți de curendă ministrul ung. de finanțe Al. Wekerle și ministrul ve justiții Desideriu Szilgyi.

La congresul internațional de agricultură, ce se va țină în Haga, între 19—26 Sept. n. c., România va fi reprezentată de inginerul I. Poenaru.

Societatea geografică română și va începe ședințele în 5 Septembrie v. c.

Colera. Diarele din Paris primesc telegrame din Aleppo în urma cărora, coloră bantue colera. Până acum sunt 2500 casuri de morțe de colera.

Influența se întinde în provincia Caceres (Spania) unde 1200 de persoane sunt atinse. În provincia Jaen, sunt 5000 de bolnavi.

Pesta bovină, care bantue de câțva timp în mai multe părți ale Rusiei, a făcut pe guvernul otoman să interdica intrarea de vite și de piele de vită în Turcia.

Voci asupra rezoluției comitetului nostru.

Sub titlul „Afacerea Babeșu“ scrie „Naționalul“ din Bucuresci, organul tinerilor conservatori din grupul ministrului Cărtăgiu, între altele:

Acum câțva timp, mai multe diare din capitală, în frunte cu „Liberté roumaine“, „Voinea națională“ și „Timpul“, au găsit de cuviință să se amestece în trebile Românilor din Transilvania și

părțile Ungariei și să critice, cu multă violență, politica urmată de președintele partidului național român de acolo. Președintele, d. Babeșu, era acusat, că în contra voinței comitetului și în privința sentimentelor poporului, urmărește o politică kosuthistă și ruso-filă. Discuția a ținut în presa noastră câte-va săptămâni și a făcut mult sângeru peste munți...

„Naționalul“ s'a abținut dela această discuțiune, pentru că a socotit — și socote ș'acum — că n'are dreptul să se amestece în afacerile Românilor de dincolo și că numai rău, er nică-decum bine, făceau diarele bucurescene o campanie loră de acuzări și denunțări. Neapărat, că nimeni nu poțe cunoște mai bine interesele și nevoile Românilor de dincolo, decât ei înșiși; decât se ivesc divergențe între ei, lucrul cel mai folositor e, ca singuri să le limpedescă între dēnșii; ori-ce amestec din afară, chiar bine intenționat, nu poțe decât să îngreuneze situația, să înăpărească discuțiile. Mai presus de toate însă, nu e de loc înțelept să se deștepte bănuielele Maghiarilor, cari și așa sunt destul de bănuitori.

Aceste sunt cuvintele pentru cari nu ne-am amestecat în discuția... Resoluțiunea votată zile trecute de comitetul central român întrunită la Sibiu, dă deplină dreptate punctului nostru de vedere. În adevăr, după ce respinge ca neintemeiate învinuirile aduse d-lui Babeșu, comitetul spune categoric, că nu primesc nici un amestec din afară.

Răspunzând „Naționalului“ diarul „Timpul“ declară, că nu se numără printre diarele, cari au criticat „cu multă violență“ politica urmată de președintele comitetului de dincoace și că a dīsă chiar în numărul său dela 30 Iulie:

„Nu voim să ne pronunțăm pentru o politică se uita, nevoind să ne amestecăm în afacerile fraților noștri, fiindcă scim, că ei „au conducători destul de luminați.“

„Dér“ — dice mai departe „Timpul“ — „ne-am ocupat, ca cronicari conștiențioși de conflictul ce s'a ivit între foile liberale de aici și d. Babeșu...“

Correspondența „Gaz. Trans“

Brană, 8 August v. 1891.

Adunarea generală ordinară a Despărțământului II al Asociațiunii transilvane și-a ținut prima ședință în Brană, la 27 Iulie v.

Spațioasa sală comunală era înșesată de lume: preoți, notari, primari, învăță-

tori din întreg teritoriul despărțământului, apoi numeroși oșpeți veniți de pe la Brașov, Sibiu, Budapesta, România, cu familii cu tot, spre a petrece timpul de vără aici în Brană, la aer și la băi de apă de munte, — toți aceștia împreună cu I. Sa d-lă cavaler de Pușcariu luară parte la ședință.

D-lă director Nic. Garoiu, ca președinte, deșchise ședința printr'un discurs înflăcărat, care fu urmat de entusiaste urări de „să trăiescă“, er d-lă învățător G. Enescu răspunse printr'un frumos salut de binevenire.

Nefind raport general, se alese o comisiune dela încasarea de tace, în persoanele d-lor: Ioan Rațiu, notaru; Leont. Pușcariu, parochiu și I. Stoianu, primaru. În numele acestei comisiuni, d-lă I. Rațiu raportă, că s'au încasat peste 200 fl. tace dela diferiți membri. Acēta este a se mulțumi, în mare parte stăruinței d-lui protopretor, apoi parochului Gavriloscu din Țințari, care a colectat în parochia sa aprōpe 30 fl.; comuna Poiana-merului erășia a depus o sumă frumoasă pe altarul culturai naționale. Apoi numeroși oșpeți veniți spre a petrece timpul de vără în Brană până la unu s'au făcut membri ajutatori.

După terminarea acestora a urmat cetirea a două disertațiuni bine succese: una din partea d-lui primaru din Pōrtă; *Date istorice din trecutul Branului și industria de casă a femeii brăneșe*; alta din partea d-lui Danu, studentu universitaru: *„Educațiunea națională.“*

Ambe aceste disertațiuni au fost cu mare atențiune ascultate și viu aplaudate.

S'a declamat apoi cu multă succes poesia „Frații Jderi“, din partea studentului gimnasialu G. Stoianu.

A urmat cetirea unei hărtii a comitetului central al Asociațiunii, în care se exprimă dorința, ca la adunările generale ale Asociațiunii să participe câte doi membri din fiecare despărțământ. S'a propus între altele, ca din o parte a banilor colectați, să se deă premii femeilor, cari escelează în industria de casă (țesut). Locul proșime adunări generale de-oamdată nu s'a stabilit în speranța, că se va face până atunci vr'o invitare din partea vre'unei comune.

Sera a urmat o petrecere cu joc, care a fost foarte animată și s'a continuat până în diori de di.

Succesul în total a fost satisfăcător ceea ce este a se mulțumi în prima lină persoanelor conducătoare din aceste părți, precum și comitetului aranjatoru, în frunte cu d-lă notaru Rațiu.

Ună Brăneană.

„Pillone uită pentru momentu totul — munții săi, pușca sa, vulturii săi, ohiar și marea și pescerea cu osminte mamei sale i esiră pentru un momentu din minte, când vedă el locurile frumoșe, cari se desfășurau înaintea privitorilor sale. Elă nică când nu crezuse, că viața poțe fi atât de bogată, atât de sgomotoasă, ca în cetatea astă mare. Elă fu fermecat de splendoră, de frumusețea caselor, ce era atât de diferită de stăncile pleșuve, printre cari viețuise până acum. Totul era nou — omeni, animale, ohiar și florile, pe cari le zăria printre zăbrelele palatului. Toți erau bogați, nobili și mari până la ultimul soldat, care stătea de gardă înaintea palatului regesc. Strada Toledo parea ca un palat splendid al dnelor, er seara, când strălucia în miriade de lumini, cari erau aprinse în fața pāvăliilor vândătorilor de maccarone și în fața palatelor nobililor, atunci i-se parea lui Pillone că viața e plină de fericire.

„Ună cântărețu n'are patriă în lungile sale călătorii. Elă umblă în toate locurile când oi când colea; astădi dorme sub o pōrtă, mâne sub cerul liberu.

Așa umbla elă de colo până colo, unde-lă conducea Madonna, și tocmai așa umbla și Victorio cu fiulă său de dimineața până seara.

„Intr'o di, către apusul soarelui, ajunseră pe înălțimile, pe cari predomină puternica fortăreță San-Elmo, și aici se adăpostiră peste nopte sub nisele lafete, cari zăceau imprăsoiate prin erbă. Când se făcu ziua, era întreg orașul splendid luminat de soare. Sgomotul a mii de voci și sunetul clopotelor ajunseră până la locul unde era Pillone cu tatălă său, de unde se vedeau valurile albastre ale mării dintre Capul Misene până la limba de pământ dela Sorrent, pe când Capri și Ischia se perdeau în norii albaștri ai orizontului.

„Ochii copilului i se unplură de lacrimi, când își aruncă privirea dela fumegândul Vesuvu către țermurulă presărat de vile, și către pleșuvul munte San-Angelo, unde a fost patria copilăriei sale și unde mama-sa dormea somnului celă vecinic. Elă se ruga încet și cu evlavie; der totă nu-și putea astămpăra dorința de a posedea marețele palatului, grădinile frumoșe, care-i aștară poștele. Elă se întrebă, că ore de ce

tatălă său și elă, au trebuit să petrecă o viață ca vulturii ce sunt espuși glonțelor vânătorilor: elă se gânde că ore de ce tocmai elă se fiă atât de seacă și de părăsită, pe când acolo jos se desfășură mii de omeni în plăceri și în belșug, se imbracă în mătase și în atlas. Splendoră întregei lumi, celă mai frumos loc de pe pământ, zăcea așternut la picioarele sale — elă însuși abia avea dreptul să umble prin elă. Elă se rugă mai departe, der totăși nu putea să și ia privirea dela marețele palatului și dela marețele vile, pe cari le aurea razele de dimineață ale soarelui.

„Atunci auși elă în dosul său nisele pași apăsași, strigate de comandă și zărită de lanțuri. Întră nisele gendarmii veniți și frumos imbracați, pe care îi admira, vedă patru omeni părțiți de soare cu mantalele rupte și cu ochii soanteindu selbatice. Mănilor erau ferecate în lanțuri, la picioare avea fiă-care câte-o ghiulea de tună, care se tira după ei cu greutate prin nisip, și pe când treceau scuipară asupra copilului, se strimbu la elă și scoteau nisele injurături atât de îngrozitoare, încâtă copilul înșpăimântat trezi pe tatălă său, si-lă în-

trebă, că ce fel de omeni suntă aceștia. Vittorio se ascuse după o lafetta și-i șopti lui Pillone, că aceștia suntă condamnații la galleră, pe cari îi duceau din fortăreță la pōrtă ca să și implinescă pedepsa. Ce erau însă condamnați la galleră? — Aceștia suntă tâlhari, răspunse Vittorio, nisele omeni, cari au jefuit pe cei bogați, au pētruns în vilele aceloră și le-au luat banii.

„Pillone nu întrebă mai departe. Se făcu galbenă ca cēra și se gândi, că de unde puteau să vie monedele de aur, pe cari le veduse din când în când în mâna tatălui său, când acesta fără nici un glonț în traistă se întorcea acasă în peșceră. Pillone nu întrebă, elă se uita fix la fortăreță cea întunecată și la ferestrele ei zăbrele. În momentul acesta presimția, că e fiul unni tâlhar și cu mintea lui ageră înțelese, de ce s'a ascuns tatălă său după lafetta. În erbă lângă picioarele lui Pillone zăcea o ghiulea ruginită de tună și i se parea ca și când i-ar mai fi lipsită numai un lanț, și copleșit de amărăciune, plin de spaimă și grōză luă pe tatălă său de mână și luă drumul dealungul șanțului, care încunjoră fortăreță.

Emil Zola despre ȃiua dela Sedan.

Emil Zola, care acum 20 de ani a vizitat ȃmpul de luptă dela Sedan pentru ca s ȃ fac ȃ studiul asupra noului s ȃu roman ȃ „R ȃsboiul”, a publicat ȃ în 2 Septembrie n. c. un ȃ articol ȃ în ȃiarul ȃ parisian ȃ „Figaro”, în care se exprim ȃ despre lupta dela Sedan în chipul ȃ urm ȃtor ȃ:

„Ast ȃzi e ȃ ȃiua înfricoas ȃ. Nu mi aduc ȃ aminte, ca o naȃion s ȃ fi suferit ȃ o mai mare nenorocire ca ac ȃsta. De 20 de ani înoc ȃe nu ȃ-a putut ȃ nimenea aduce aminte de ac ȃsta ȃi, f ȃr ȃ s ȃ nu i se string ȃ inima de rușine și durere. D ȃr pe basa acestui sentiment ȃ amar ȃ se afl ȃ simȃirea unei suferinȃe, ce se p ȃte vindeca, și a unei vindec ȃri b ȃr ȃtesc, o cur ȃțire prin durerea asupra m ȃrimei nenorocirii. Da, ac ȃsta bai ȃ de s ȃnge a fost ȃ necesar ȃ. Lecȃiunea apare acum ȃ înfricoas ȃ, d ȃr folositor ȃ. Palma ac ȃsta dat ȃ orgoliului nostru, ac ȃsta l ȃsare de s ȃnge a fost ȃ necesar ȃ, pentru ca se ne restaureze ȃr ȃși s ȃn ȃtatea. S ȃu comis ȃ multe greșeli. D ȃr ȃre aceste greșeli nu par ȃ ast ȃzi ca rezultatele st ȃrei n ȃstre boln ȃviciose?”

Mai importante dec ȃt ȃ greșelele comise sunt ȃ cauzele fiziologice și psihologice, cari decid ȃ asupra destinului unui popor ȃ. Dec ȃ cele șapte corpuri de armat ȃ ale n ȃstre au fost ȃ așe de neocorect ȃ aședate între Metz și Fr ȃschweiler, înc ȃt ȃ nu putea întreprinde nici un ȃ atac ȃ, dec ȃ Mac-Mahon s ȃ l ȃsat ȃ s ȃ fi b ȃtut ȃ, f ȃr ȃ ca s ȃ fi avut ȃ scoire despre apropierea dușmanului, dec ȃ el ȃ mai t ȃr ȃziu, în loc ȃ s ȃ aștepte pe dușmanul ȃ înaintea Parisului, dup ȃ cum presupunea fi ȃ-care și el ȃ însuși intenȃiona, ascult ȃ de impulsul nenorocit ȃ, care-l ȃ făcu s ȃ m ȃrg ȃ la Sedan; dec ȃ Bazaine s ȃ aședat ȃ înaintea Metzului, la început ȃ p ȃte din orbi ȃ și necapacitate, dup ȃ aceea dintr ȃ un ȃ motiv ȃ p ȃn ȃ acum înoc ȃ neexplicabil ȃ, atunci trebuie s ȃ concedem ȃ, c ȃ aceste prostii adunate ca și spre pl ȃcere, nu sunt ȃ greșelile unor indidividi singuratici, nu cad ȃ în sarcina generalilor ȃ nenorocit ȃ, persoane mediocre s ȃu ambiȃiose, ci sunt crime de tr ȃdare de patri ȃ comise de întreg ȃ naȃiune. Fi ȃ-care dintre noi p ȃrt ȃ în sine o parte din responsabilitate. Nu e nici o rușine, dec ȃ noi ast ȃzi le trecem ȃ aceste în revist ȃ. În faȃ Germaniei, care era înoc ȃ plin ȃ de victoriile sale asupra Austriei, era întrunit ȃ dup ȃ av ȃntul ȃ unirei sale, avea în fruntea ei ȃmen ȃ înȃelepȃți și cultivaȃți, cari erau gata s ȃ se ridice la primul ȃ signal ȃ, în faȃ acestei Germanii ap ȃr ȃ Franȃia în interiorul ei putred ȃ prin nem ȃșcarea orgoliului tradiȃiunilor r ȃsboinice. Imperiul

de sigur ȃ a contribuit ȃ, s ȃ agraveze r ȃul ȃ, d ȃr adev ȃratele cauze sunt ȃ a se c ȃuta cu mult ȃ mai înd ȃr ȃt ȃ. Școala n ȃstr ȃ african ȃ at ȃt ȃ de glorioas ȃ r ȃm ȃsese înd ȃr ȃt ȃ faȃ de marele r ȃsboiu, dup ȃ cum îl înȃeleg ȃ Germanii. Pentru ce domnie o nesciinȃ și o necapacitate at ȃt ȃ de complec ȃ între conduc ȃtorii n ȃștri, cari erau at ȃt ȃ de viteji și cu t ȃte acestea trebuir ȃ s ȃ se retrag ȃ, f ȃr ȃ ca ei înșii s ȃ scia, pentru ce au f ȃcut ȃ o ac ȃsta? Ei se afl ȃr ȃ f ȃr ȃ arme. Materialul de r ȃsboiu era neîndestulitor ȃ. Trupele se demoralisaser ȃ prin dreptul de a se r ȃscump ȃra dela s ȃrte, erau neapte de a învinge.

Un ȃ popor ȃ, pentru ce s ȃ înving ȃ trebuie s ȃ stea în fruntea pop ȃrelor ȃ, s ȃ represinte sciinȃa, puterea și geniul timpului s ȃu. Ac ȃsta noi am uitat ȃ. Am l ȃsat ȃ s ȃ fim ȃ am ȃgiți, fiind-c ȃ ne desf ȃtam ȃ în g ȃmf ȃți pe vechia n ȃstr ȃ glori ȃ. Și de aceea Franȃia, care odinioar ȃ purtase stindardele sale prin t ȃte capitalele Europei, c ȃnd reprezenta puterea și geniul ȃ, trebu ȃ s ȃ fi nimic ȃt ȃ la Sedan.”

Dup ȃ ce Zola desorie decursul ȃ impresur ȃrii, z ȃp ȃc ȃla în jurul împ ȃratului și capitulaȃiunea dela Sedan, continu ȃ: „Acum trebuie s ȃ spunem ȃ acest ȃ adev ȃr ȃ necl ȃtit ȃ și amar ȃ, acum c ȃnd îl putem ȃ auȃi. Se p ȃr ȃ mult ȃ vreme c ȃ Franȃia e perdut ȃ, c ȃ noi nu ne vom ȃ mai ridica niciodat ȃ, st ȃr ȃs ȃ fiind ȃ de s ȃnge și de miliarde. D ȃr Franȃia ȃr ȃși s ȃ recreat ȃ, rușinea și frica ei au disp ȃr ȃt ȃ.

Nimenea nu doarece r ȃsboiul ȃ. Noi am înmorm ȃntat ȃ la Sedan legenda spiritului nostru iubitor ȃ de c ȃrt ȃ, legenda, dup ȃ care soldatul ȃ franceș mergea în lupt ȃ f ȃr ȃ nici o caus ȃ, ci numai din pl ȃcerea de a cuoceri împ ȃr ȃțiile învecinate. Cu armele aceste nou ȃ este r ȃsboiul ȃ un ȃ înfricoșat ȃ. Numai în cazul ȃ extrem ȃ se vor ȃ decide pentru r ȃsboiu, dup ȃ ce s ȃ încercat ȃ totul pentru ce s ȃ-l ȃ încunjure. Numai necesit ȃți mari, neschimbate, pot ȃ ast ȃzi arunca dou ȃ naȃiuni f ȃr ȃ în faȃ... Trebuie s ȃ aștept ȃm ȃ r ȃsboiul ȃ în liniște. Acum noi n ȃvem ȃ s ȃ ne temem ȃ de el ȃ. Timpul ȃ lucrat ȃ pentru noi și acum va lucra în contra înving ȃtorilor n ȃștri. Nimic ȃ nu r ȃm ȃne în lume în loc ȃ, t ȃte se schimb ȃ. Cine își uit ȃ de sine în în ȃlȃțime, cade. Ac ȃsta am ȃ trebuit ȃ s ȃ o isp ȃșim ȃ greu, c ȃnd noi în ac ȃl ȃ moment ȃ, c ȃnd plec ȃr ȃm ȃ în contra destinului, eram ȃ at ȃt ȃ de încred ȃți în succesul tradiȃional ȃ al ȃ armelor ȃ n ȃstre. Germania, care de 20 de ani înoc ȃe e at ȃt ȃ de mare, st ȃ în culmea puterii sale. Nu se pare înș ȃ ȃre, ca și c ȃnd s ȃ ar auȃi o trosnitur ȃ surd ȃ?...“

Literatur ȃ.

A ap ȃr ȃt ȃ:

„Zur rom ȃnisch-magyarischen Streitfrage.“ Einige Bemerkungen zur „Antwort der Hochschul-Jugend Ungarns auf das Memorandum der rom ȃnischen Universit ȃts-Jugend.“ Sonder-Abdruck aus der „Rom ȃnischen Revue.“ Wien, im August 1891. Verlag der „Rom ȃnischen Revue“. I. B. Wallishausser's k. u. k. Hof-Buchdruckerei, Wien.

[„La cestiunea controversei dintre Rom ȃni și Maghiari“. Unele observ ȃri asupra „R ȃsponsului tinerimii dela școalele superioare maghiare la Memoriumul tinerimii universitare rom ȃne.“ Ediȃiune separat ȃ din „Rom ȃnische Revue“. Viena, în August 1891. Ediȃiunea revistei „Rom ȃnische Revue.“ Tiparul ȃ curȃii c. r. I. B. Wallishausser, Viena.] Format ȃ 8 ȃ mare, cu 56 pagini. Se p ȃte procura dela Direcȃiunea revistei: Wien, VIII., Feldgasse 15.

„Elemente de psihologie“ pentru cursul ȃ secundar ȃ; de I. G ȃv ȃnescul profesor ȃ la universitatea din Iași. Ediȃiunea Tipografiei H. Goldner, Str. Prim ȃriei 1891. Format ȃ 8 ȃ cu 219 pagini. Prețul ȃ 4 lei.

„Legende rom ȃne“, cul ȃse și adnotate de V. A. Urech ȃ. Bucuresci, editura libr ȃriei Sococ ȃ & Comp. 21, Calea Victoriei, 21. 1891. Format ȃ 8 ȃ cu 247 pagini. Prețul ȃ 3 lei.

Logodn ȃ. D-l ȃ Andreiu Ioan ȃ teolog ȃ abs. din diecesa Gherlei, s ȃ logodit ȃ în 30 August ȃ n. c. cu d-ra Amalia Negruțiu, fiica d-lui Gregoriu F. Negruțiu preot ȃ în Suceard ȃ.

Cunun ȃ. D-l ȃ Sever ȃ Barbu, fiul d-lui avocat ȃ Nio. Barbu din Alba-Iulia se va cunun ȃ în 15 (27) Septembrie c. cu d-ra Eugenia Moldovan ȃ, fiica d-lui adm. protopop ȃ D. Moldovan ȃ din Sigișora. — D-l ȃ Traian ȃ Deac ȃ, teolog ȃ abs. din diecesa Gherlei și d-ra Ioana Popescu se vor ȃ cunun ȃ la 18 Octombrie n. c. în biserica din Ripa superioar ȃ.

Dorim ȃ fericire tinerilor ȃ p ȃr ȃșci.

SCRIRI TELEGRAFICE.

Veneția, 10 Septembrie. Starea Reginei Rom ȃniei este de tot ȃ grav ȃ, d ȃr nu există temerea unor complicaȃiuni imediate. Doctorii consultaȃi continu ȃ a îngriji pe Regina. S ȃ decis ȃ s ȃ nu se publice buletinul ȃ, d ȃr casa regal ȃ va comunica publicului sciri, c ȃnd va judeca de oportunit ȃ.

Paris ȃ, 10 Septembrie. Fostul ȃ președinte al ȃ republicii franceze Jules Gr ȃvy a r ȃposat ȃ la Mountsous-Vandrey, în urma b ȃlei de pept ȃ de care suferea în timpul d-lui urm ȃ.

DIVERSE.

Fonograf ȃ în orologiu. La Vashington s ȃ cerut ȃ în numele lui Edison pa-

tentarea unor orolog ȃe, cari exprim ȃ cu cuv ȃntul ȃ num ȃrul ȃ ȃrelor ȃ. În mecanismul orologiuului este aplicat ȃ adec ȃ un ȃ fonograf ȃ, în care sunt ȃ marcate propoziȃiile, prin cari se exprim ȃ num ȃrul ȃ ȃrelor ȃ. Astfel ȃ orologiuul în loc ȃ de a bate, s ȃu chiar și dup ȃ ce a b ȃtut ȃ, exprim ȃ în cuvinte num ȃrul ȃ ȃrelor ȃ, ce avea s ȃ le b ȃt ȃ, ori pe care le-a b ȃtut ȃ. Pentru esemplu la meșul ȃ qilei el ȃ dice: „Dou ȃspre-ȃcece ȃre!“ Se'nȃtelege, c ȃ se pot ȃ construi astfel ȃ de orolog ȃe de ori ce limb ȃ. La noi înș ȃ limba de construcȃiune a orolog ȃlor ȃ cu fonograf ȃ, va trebui negreșit ȃ s ȃ fi ȃ limba unguresc ȃ, c ȃci la cas ȃ contr ȃr ȃ ele nu vor ȃ put ȃ intra în împ ȃr ȃșia p ȃntenașilor ȃ.

Damele din Londra și pas ȃrile. Nu de mult ȃ s ȃ format ȃ în Londra un club ȃ de dame care și-a precisat ȃ nobilit ȃ scopul de a estermine penele de pas ȃri de pe p ȃl ȃriile damelor ȃ. Statutele acestui club ȃ constau dintr ȃ un ȃ unic ȃ paragraf ȃ, din urm ȃtorul ȃ: „Membrele se deoblig ȃ a nu purta niciodat ȃ în p ȃl ȃri ȃ pene de pas ȃri bune de m ȃncare, afar ȃ de penele de p ȃun ȃ.“ C ȃ pentru ce au declarat ȃ r ȃsboiu damele din Londra „pas ȃrilor bune de m ȃncare“ și pentru ce tocmai p ȃunul ȃ s ȃ fi favorizat ȃ, ac ȃsta numai d ȃnsele o scia; destul ȃ c ȃ ac ȃst ȃ curios ȃ ide ȃ c ȃștigat ȃ compl ȃcerea damelor ȃ din Anglia într ȃt ȃta, înc ȃt ȃ clubul ȃ din Londra, îndat ȃ la început ȃ a dispus de trei-ȃc ȃ și patru de filiale.

Profeȃii. Dec ȃ ar fi s ȃ se de ȃ creșm ȃnt ȃ preȃiciorilor diferiȃtor ȃ astronomi moderni, n ȃm fi departe de ȃiua în care se vor ȃ înt ȃmpla cele mai însemnate fapte. Într ȃdev ȃr ȃ, dup ȃ ac ȃști Nostradamus, cel ȃ mai mare cofiot ȃ ce s ȃ putut ȃ vre-odat ȃ ved ȃ, se va produce în 1897, 1898 și 1899 între Franȃia, Anglia, Spania, Italia, Austria, Turcia, Grecia și Egipt ȃ. În 1892, adec ȃ la anul ȃ, Turcia se va schimba și diferitele state Balcanice vor ȃ forma o confederaȃiune. Dela 1897 p ȃn ȃ la 1901, noul ȃ stat ȃ va deveni o republic ȃ democratic ȃ. În sfirșit ȃ la 11 Aprilie 1901 Christos ȃ în persoan ȃ va sosi la Ierusalim ȃ. Atunci va fi sfirșitul celor ȃ 2,345 de ani preȃși de Daniil ȃ, de momentul ȃ în care Artaxer ȃ a poruncit ȃ lui Nehemi s ȃ reconstruiesc ȃ Ierusalimul ȃ.

Nou ȃ carier ȃ. „Spune-mi, vecin ȃ, ce s ȃ va face fiul d-tale George?“ — Va Studia melancolia; c ȃci profesorul ȃ s ȃu acum de cur ȃnd ȃ mi-a spus ȃ, c ȃ George are mare aplicare spre melancolia!“

Proprietar ȃ:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor ȃ responsabil ȃ interimal ȃ:
Gregoriu Maior ȃ.

„Vittorio își rec ȃștig ȃ prezenȃa de spirit ȃ, dup ȃ ce disp ȃr ȃ escorta, ba chiar voia s ȃ înfrunte frica, ce-l ȃ cuprinsese mai înainte.

„Voiu c ȃnta înaintea prizonierilor din fort ȃr ȃșt ȃ“, d ȃse el ȃ, „și ei trebuie s ȃ scie, c ȃ este Cr ȃciunul ȃ.“

„Tremur ȃnd ȃ urm ȃ Pillone pe tat ȃl ȃ s ȃu prin p ȃrta întunec ȃs ȃ a fort ȃr ȃșei, unde soldatul ȃ de paz ȃ întinse baioneta c ȃtr ȃ d ȃnșii, d ȃr un ȃ temnișer ȃ le dete permisiunea s ȃ c ȃnte înaintea ic ȃnei Maicei Domnului, care se afl ȃ în apropierea intr ȃrii.

„Aici își lu ȃr ȃ c ȃciulele jos ȃ, își f ȃcur ȃ cruce, apoi încep ȃr ȃ s ȃ c ȃnte cu fluierul ȃ. Tonurile r ȃsun ȃr ȃ melancolic ȃ în curtea întunecat ȃ a închis ȃrei, unde nu aveau alȃi ascult ȃtori, dec ȃt ȃ zidurile cenușii și unde nu le p ȃica nici un ȃ ban ȃ, în c ȃciulele lor ȃ.

„Tochmai c ȃnd voiau s ȃ plece, veni temnișerul ȃ cu fiica sa și-i rug ȃ s ȃ mai c ȃnte înoc ȃ-odat ȃ. Ei c ȃnt ȃr ȃ, și fata-i ascult ȃ cu drag ȃ. Era o fat ȃ mic ȃ de opt ȃ ani, frum ȃs ȃ și ging ȃș ȃ, ca și c ȃnd n ȃr fi eșit ȃ niciodat ȃ în aerul liber ȃ, și cu nisce ochi mari și negrii, dec ȃt ȃ cari Pillone nu mai ved ȃuse alȃii.

„Ea nu era ca ceal ȃlȃi copii, pe cari îi ved ȃuse Pillone pe strad ȃle din Neapole. Pielea ei era alb ȃ și curat ȃ, mișc ȃrile ei erau ușore și pl ȃcute, și ceea ce-i ridica mai mult ȃ frum ȃșea în ochii copilului, era p ȃrul ei cel ȃ lung ȃ, care-i at ȃrna pe spate în jos ȃ. Nu era negru, dup ȃ cum se obișnuise el ȃ se ved ȃ; era galbin ȃ-auriu; ȃr c ȃnd ea încep ȃ s ȃ j ȃce la sunetul fluierului, i se p ȃr ȃ ca și c ȃnd ea ar pluti în aurora dimineȃei și ca și c ȃnd ar fi încunjurat ȃ de o aureol ȃ divină.

„Pillone resufl ȃ ad ȃnc ȃ, abia mai putea se sufl ȃ în fluier ȃ, at ȃt ȃ era de agitat ȃ de înt ȃmpl ȃrile dimineȃei. Uimit ȃ privi la fata cea t ȃn ȃr ȃ, care se înv ȃrtea în jurul ȃ s ȃu, în fine i se p ȃr ȃ, c ȃ copilul ȃ Christos ȃ a dob ȃndit ȃ o sor ȃ, care s ȃa pogorit ȃ din cer ȃ, ca s ȃ-l m ȃng ȃe.

„Ea stete în loc ȃ și-i puse în p ȃl ȃria sa o moned ȃ de argint ȃ. Era cea dint ȃiu, pe care o c ȃp ȃtase, și tat ȃl ȃ s ȃu i d ȃse se o țin ȃ pentru sine. Tochmai în momentul, c ȃnd el ȃ voi, plin de bucuri ȃ, se ridice moned ȃ, un ȃ copil ȃ urit ȃ, ciu-pit ȃ de v ȃrsat ȃ veni în fuga mare c ȃtr ȃ el ȃ, îl îmbr ȃnci, ȃr cu piciorul ȃ as-

virli c ȃciula, aș ȃ înc ȃt ȃ moned ȃ c ȃd ȃ în canal ȃ.

„Pillone se ridic ȃ galben ȃ ca c ȃra. Era pentru înt ȃiașdat ȃ, c ȃ cineva ia f ȃcut ȃ nedreptate și silnicie. Copilul ȃ nu b ȃg ȃ în s ȃm ȃ privirea sa ameninș ȃtoare, ci se duse lâng ȃ mica copil ȃ, o scutur ȃ de umeri, d ȃc ȃndu-i, c ȃ o va oc ȃri tat ȃl ȃ ei, c ȃ a l ȃsat ȃ nisce tic ȃloși în fort ȃr ȃșt ȃ.

„Copila încep ȃ se strige și voia s ȃ se sm ȃnc ȃsc ȃ; el ȃ înse o scutur ȃ mai departe și o isbi de b ȃiat ȃ, aș ȃ înc ȃt ȃ acestuia îi c ȃd ȃ fluierul din m ȃn ȃ. În momentul ȃ acesta i se p ȃr ȃ lui Pillone, c ȃ l ȃr fi str ȃpuns ȃ un ȃ fer ȃ roșu prin inim ȃ; dintr ȃ o singur ȃ lovitur ȃ îl culc ȃ la p ȃm ȃnt ȃ; auȃ un ȃ strig ȃt ȃ în ȃbușit ȃ și în momentul ȃ acela z ȃcea rivalul ȃ s ȃu la p ȃm ȃnt ȃ. Înse în c ȃderea sa, se isbi cu capul ȃ de un ȃ ț ȃruș ȃ de fer ȃ dela ic ȃna Maicei Domnului. S ȃngele roșu course pe pavagiul ȃ de p ȃtr ȃ — el ȃ era r ȃnit ȃ de m ȃrte.

„C ȃtr ȃ s ȃr ȃ p ȃr ȃsi Pillone cu tat ȃl ȃ s ȃu fort ȃr ȃșt ȃ trist ȃ și întunec ȃs ȃ.

„Se f ȃcur ȃ investig ȃri în privinȃa acestei afaceri, și se constat ȃ, c ȃ m ȃrtea a provenit ȃ dintr ȃ o înt ȃmplare, pe care

nimenea nu o prev ȃd ȃuse. Numai unul ȃ era înse, care gesticula ca un ȃ nebun ȃ — era tat ȃl ȃ copilului; și pe c ȃnd ȃ Pillone eșia afar ȃ din fort ȃr ȃșt ȃ, i se p ȃr ȃ c ȃ vede înc ȃ ochii sc ȃnteitor ȃ ai tat ȃl ȃi. El ȃ merse cam ȃcece pași înaintea tat ȃl ȃi s ȃu — m ȃchnit ȃ, nefericit ȃ și chinut ȃ de muștr ȃrile conșcinȃei.

„De-odat ȃ auȃ ceva sgomot ȃ în d ȃr ȃtul ȃ s ȃu, se simȃi apucat ȃ de g ȃt ȃ, înaintea ochilor ȃ s ȃi solipi un ȃ cuțit ȃ și în momentul ȃ acela i se sparse fluierul ȃ, f ȃr ȃ ca înș ȃ s ȃ-i fac ȃ lui vr ȃ o stric ȃciune. El ȃ c ȃd ȃ cu un ȃ strig ȃt ȃ la p ȃm ȃnt ȃ, c ȃci ȃr ȃși ved ȃ solipind ȃ deasupra capului s ȃu cuțitul ȃ. Atunci veni tat ȃl ȃ s ȃu. Pillone îl ved ȃ lupt ȃndu-se și apoi c ȃd ȃnd ȃ la p ȃm ȃnt ȃ; auȃ strig ȃte și înjur ȃturi, apoi suspinuri și horc ȃșeli. În fine unul ȃ se sm ȃnci și disp ȃr ȃ într ȃ o strad ȃ lateral ȃ. Pillone se repeđi într ȃcolo, se plec ȃ asupra cadavrului, smulse mantaua de pe faȃa lui și ved ȃ — pe tat ȃl ȃ s ȃu....

„Din momentul ȃ acesta scia Pillone ce va se d ȃc ȃ r ȃsbunarea și se hot ȃr ȃ s ȃ o practisese.

(Va urma).

Cursul pietei Braşov.

din 11 Septembrie st. n. 1891.

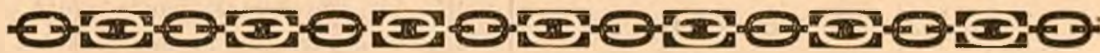
Banote româneşti Cump.	9.28	Vend.	9.30
Argintă românească	"	"	9.27
Napoleon-d'or	"	"	9.30
Lire turceşti	10.46	"	10.51
Imperial	9.44	"	9.49
Galbin	5.40	"	5.45
Scris. fonc. „Albina“ 6%	102.—	"	—
" " " 5%	99.50	"	100.—
Ruble ruseşti	120.—	"	121.—
Mărci germane	57.—	"	57.50
Discontul 6—8% pe an.			

Cursul la bursa din Viena.

din 10 Septembrie a. c. 1891

Renta de aur 4%	103.40
Renta de hârtă 5%	100.60
Imprumutul căilor ferate ungare	
aur	115.75
dto argint	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	

ostu ungare [1-ma emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	
ostu ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	
ostu ungare [3-a emisiune]	112.—
Bonuri rurale ungare	90.—
Bonuri croato-slavone	104.70
Despăgubirea pentru dijma de vin	
unguresc	—
Imprumutul cu premiul ungueresc	140.—
Losurile pentru regulara Tisei și Se-	
ghedinului	180.25
Renta de argintă austriacă	90.80
Renta de hârtă austriacă	90.55
Renta de aur austriacă	110.90
Losuri din 1860	106.75
Acțiunile băncii austro-ungare	1008.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	328.25
Acțiunile băncii de credit austr.	279.75
Galbeni împărătești	5.56
Napoleon-d'or	9.90
Mărci 100 imp. germane	57.50
Londra 10 Livres sterline	117.10

Avisul d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la renoirea prenumaratiunei se binevoiasca a scrie pe cuponul mandatului postal si numerii de pe fasia sub care au primitu diarul nostru pana acuma.

Domnii, ce se aboneza din nou, se binevoiasca a scrie adresa lamurita si se arate si posta ultima.

Totodata facem cunoscutu tuturor D-loru abonati, ca mai avem din anii trecuti numeri pentru complectarea colectiunilor „Gazetei“, precum si cateva intregi colectiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administratiune in casu de trebuinta.

Administraj. „Gaz. Trans.“

Brassó vármegye igazoló választmányától.

Sz. 1—1891
ig. vál.

Az 1886 évi XXI t. cz. 28 §-a értelmében a törvényhatóság igazoló választmánya által a m. kir. adóhivatal kimutatása alapján az 1892-ik évre összeállított

Névjegyzéke

Brassó vármegye legtöbb adót fizetőinek.

Sorszám	Név	Foglalkozása	Lak-helye	Az egyszeres vagy kétszeresen számlított adó.		Az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-a értelmében eszközölt kétszeres adószámlítási jogcíme.
				frt.	kr.	
1.	Czell Károly	gyáros	Brassó	5284	20	gyogysz eresz jogtudor
2.	Dr. Czell Vilmos	"	"	3896	46	"
3.	Czell Frigyes ifj.	"	"	2426	99	"
4.	Königes János	iparozó	"	2295	70	ip. kamarai tag.
5.	Czell Frigyes ids.	gyáros	"	2291	25	"
6.	Plekersfeld József lov.	tőkepenzes	"	2881	68	nyug. kuriai bíró orvos
7.	Dr. Fabritius József	orvos	"	1586	—	"
8.	Iekel Vilmos	szesz-finomító	"	1557	60	végzett gazda
9.	Copony Márton	gyáros	"	1490	32	ip. kamarai tag.
10.	Fleischer Mihály	mészáros	"	1313	59	"
11.	Müller Gyula	kereskedő	"	1177	—	"
12.	Mayer Jozsef	ügyvéd	"	1161	46	ügyvéd
13.	Kammer Ede	kereskedő	"	1031	50	ip. kamarai tag.
14.	Dr. Bogdan Andor	törvzs. jegyző	"	1020	60	jogtudor
15.	Alexi Teochar	könyvnyomdász	"	1014	30	ip. kamarai tag.
16.	Dr. Muresianu Aurel	lapszerkesztő	"	998	24	jogtudor
17.	Ridely Frigyes	tőkepenzes	"	974	68	"
18.	Langer Tamás	háztulajdonos	"	968	92	ügyvéd
19.	Maager Jozsef	kir. közjegyző	"	934	18	"
20.	Korodi Mihály	iparos	"	931	10	ip. kamarai tag.
21.	Ioannides György	háztulajdonos	"	904	33	"
22.	Diamandi Manole	kereskedő	"	896	—	ip. kamarai tag.
23.	Schlandt Gottlieb	gyáros	"	835	36	"
24.	Dr. Oroban Nándor	gyáros	"	834	—	orvostudor
25.	Vasadi Jozsef	gabona keresk.	"	832	18	ip. kamarai tag.
26.	Habermann János	sőrfőző	"	818	58	"
27.	Tartler Márton	magánzó	"	787	57	"
28.	Popp B. György	háztulajdonos	"	779	42	"
29.	Dück György	ny törvzs. elnök	"	768	94	törvényszéki eln.
30.	Popovits András	háztulajdonos	"	746	82	"
31.	Dräslér Sándor	kávés	"	716	24	"
32.	Paul Vilmos	gabona keresk.	"	705	08	"
33.	Facricius Károly	kereskedő	"	701	29	"
34.	Duşoiu János	"	"	694	64	ip. kamarai tag.
35.	Nemes Péter	kir. közjegyző	"	681	20	ügyvéd
36.	Prentner Jozsef	gabona keresk.	"	671	75	ip. kamarai tag.
37.	Hiemesch Henrik	mészáros	"	656	79 1/2	"
38.	Brennerberg Gyula	törvénysz. bíró	"	650	26	törvénysz. bíró szerkesztő
39.	Stenner Ferencz	szerkesztő	"	643	30	"
40.	Steniu Constantin	nagybirtokos	"	639	34	"
41.	Remenyik István	penztárnok	"	603	80	"
41.	Honigberger Frigyes	magánzó	"	590	72	"
43.	Stenner Pál	"	"	588	20	"
44.	Puşcariu Jozsef	ügyvéd	"	585	40	ügyvéd
45.	Schmidts Vilmos	"	"	583	56	"
46.	Pellionis Frigyes	gabona keresk.	"	580	92	ip. kamarai tag.
47.	Demian Simion	ügyvéd	"	576	48	ügyvéd
48.	Schmidt Albert	magánzó	"	572	75	"
49.	Henning Frigyes	"	"	570	86	"
50.	Lázár Gerő	kereskedő	"	488	81	ip. kamarai tag.
51.	Weisz Ede	vendéglős	"	483	25	"
52.	Zeidner Traugott	mészáros	"	464	75	"
53.	Papp István	kereskedő	"	453	77	"

Sorszám	Név	Foglalkozása	Lak-helye	Az egyszeres vagy kétszeresen számlított adó.		Az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-a értelmében eszközölt kétszeres adószámlítási jogcíme.
				frt.	kr.	
54.	Beer Ignátz	háztulajdonos	Brassó	430	83	"
55.	Adler Leopold	fényképész	"	425	69	"
56.	Teutsch Mihály	szücs	"	417	64	"
57.	Ludwig Ferencz	háztulajdonos	"	409	—	"
58.	Fabricius Gusztáv	kereskedő	"	350	64 1/2	"
59.	Seewaldt Rezső	malomtulajdon.	"	335	87 1/2	"
60.	Safranó János	háztulajdonos	"	312	05	"
61.	Safranó Emmanuel	"	"	312	05	"
62.	Gyertyánfy Emil	kereskedő	"	378	10	"
63.	Adler Jakab	pézváltó	"	370	50	"
64.	Hornung Vilmos	magánzó	"	365	22	"
65.	Salmen Frigyes	epitőmester	"	364	94	"
66.	Thurul János	strimflis	"	364	79	"
67.	Kenyeres Károly	szeszfinomító	"	364	68	"
68.	Schüttz Wolfgang	kereskedő	"	360	31	"
69.	Buntouu András	kereskedő	"	359	69 1/2	"
70.	Socsek Ferencz	czipész	"	338	14	"
71.	Stamm Traugott	kereskedő	"	337	78	"
72.	Bomben György	háztulajdonos	"	334	04	"
73.	Nagy István	"	"	332	93	"
75.	Miess Lajos	kereskedő	"	324	—	"
75.	Czekely Károly	háztulajdonos	"	319	24	"
76.	Antal Iános	vendéglős	"	312	55	"
77.	Bundschuh Lajos	földbirtokos	"	311	57	"
78.	Schwarz András	háztulajdonos	"	308	76	"
79.	Binder Frigyes	gabona keresk.	"	304	27	"
80.	Ollinger György	kereskedő	"	304	13	"
81.	Ieremias György	vendéglős	"	303	—	"
82.	Teutsch M. Károly	háztulajdonos	"	302	26	"
83.	Schul Jozsef	kereskedő	"	299	53	"

FÖTTAGOK.

1.	Péter Mihály	czipész	Brassó	296	75
2.	Malcher Mór	háztulajdonos	"	294	85
3.	Eremias Demeter	kereskedő	"	283	50
4.	Werzár István	"	"	283	08
5.	Mátyás József	gabona keresk.	"	282	55
6.	Miller György	háztulajdonos	"	281	16
7.	Stefani György	földbirtokos	Földvár	273	40
8.	Adler I. R.	kereskedő	Brassó	253	62 1/2
9.	Adler I. R. fia	"	"	253	62 1/2
10.	Verzár Lukács	"	"	244	40 1/2
11.	Neustädter Károly	szeszgyáros	"	212	31
12.	Papp László	kereskedő	"	226	88 1/2
13.	Lamberger Károly ids	gabona keresk.	"	202	50
14.	Lamberger Károly ifj	"	"	202	50
15.	Streitferdt György	földbirtokos	Földvár	197	40
16.	László Dénes	kereskedő	Brassó	154	75
17.	László Gerő.	"	"	154	75

Mi is azon megjegyzéssel hozzatik köztudomásra, miszerint ezen névjegyzék mai napon kezdve jövő október hó 5-ik napjáig a vármegye főjegyzőnek irodájában ki lesz téve, az igazoló választmány pedig a névjegyzék végleges megállapítása céljából ülését jövő október 5-én és esetleg azt követő napon fogja tartani.—Ez ideig mind azok, a kik netalán ezen névjegyzék ellen felszólamlani vagy az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-ában megirt kedvezményt igénybe venni óhajtják, a hivatalos orák tartama alatt a vármegye főjegyzőjénél megjegyzéseiket megtehetik illetve beadhatják.

Brassó, 1891 évi szeptember hó 3-án.

Roll Gyula,
kir. tan. alispán, elnök.

660,2—2

Tompa Sándor,
főjegyző.